

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 3 lutego 2021 r. wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Rottendorf Pharma GmbH / Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-92/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólnotowy kodeks celny – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Artykuł 239 ust. 1 tiret drugie – Zwrot należności celnych pobranych zgodnie z prawem – Szczególna sytuacja – Wydanie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu – Unieważnienie pozwolenia i wydanie pozwolenia na korzystanie z uszlachetniania czynnego z mocą wsteczną – Powrotny wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej – Brak przedstawienia towarów organom celnym]

(2021/C 110/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rottendorf Pharma GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Sentencja

Artykuł 239 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że z jednej strony podmiot gospodarczy może żądać zwrotu uiszczonych przez siebie należności celnych jedynie wówczas, gdy znajduje się w szczególnej sytuacji i nie dopuścił się rażącego niedbalstwa lub czynu o znamionach oszustwa, a z drugiej strony, że okoliczność, iż dane towary zostały powrotnie wywiezione do państwa trzeciego, nie będąc wprowadzonymi do obrotu gospodarczego Unii Europejskiej, nie jest wystarczającą podstawą ustalenia, że ów podmiot gospodarczy znajdował się w takiej szczególnej sytuacji. Ten sam wniosek znajduje zastosowanie, jeżeli zachowanie, które było podstawą zastosowania danych należności celnych, było spowodowane błędem w informacjach zawartych w systemie informatycznym tego podmiotu gospodarczego, o ile błędu tego można było uniknąć, gdyby ów podmiot gospodarczy uwzględnił warunki zawarte w udzielonym mu pozwoleniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 15.6.2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 września 2020 r. w sprawach połączonych T-515/13 RENV i T-719/13 RENV, Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 grudnia 2020 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-649/20 P)

(2021/C 110/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: S. Centeno Huerta i S. Jiménez García, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Królestwo Hiszpanii i in./Komisja wydanego w sprawach połączonych T-515/13 RENV i T-719/13 RENV, EU:T:2020:434.

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/200/UE z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) wdrożonej przez Hiszpanię – System podatkowy stosowany do niektórych umów leasingu finansowego, zwany również hiszpańskim systemem leasingu finansowego ⁽¹⁾.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył art. 47 Karty [praw podstawowych Unii Europejskiej] w związku z art. 256 TFUE poprzez brak uzasadnienia w odniesieniu do analizy selektywności, o której mowa w art. 107 ust. 1 TFUE i zasad odzyskania pomocy.
2. Sąd naruszył prawo przy wykładni art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do selektywności środka.
3. Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa w ramach kontroli pomocy, o której mowa w art. 108 TFUE poprzez swą metodę analizy i poprzez pozbawienie skuteczności obydwu zasad.
4. Sąd naruszył prawo przy wykładni i stosowaniu zasad stosowanych do odzyskania pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 144, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 września 2020 r. w sprawie T-515/13 RENV i T-719/13 RENV, Królestwo Hiszpanii / Komisja, wniesione w dniu 3 grudnia 2020 r. przez Lico Leasing, S.A.U i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A.

(Sprawa C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Lico Leasing, S.A.U i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (przedstawiciele: adwokaci J.M. Rodríguez Cárcamo i M.A. Sánchez)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Bankia, S.A. i in. i Aluminios Cortizo, S.A.

Żądania wnoszących odwołanie

Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito („LICO”) i Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. („PYMAR”) wnoszą do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania i in./Komisja, (T-515/13 RENV i T-719/13 RENV, EU:T:2020:434);
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/200/UE z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) wdrożonej przez Hiszpanię – System podatkowy stosowany do niektórych umów leasingu finansowego, zwany również hiszpańskim systemem leasingu finansowego (Dz.U. 2014, L 114, s. 1) lub ewentualnie stwierdzenie nieważności nakazu odzyskania pomocy oraz
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez LICO i PYMAR w niniejszym postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu po przekazaniu sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania (T-719/13 RENV), w postępowaniu odwoławczym (C-128/16 P) i w pierwotnym postępowaniu w pierwszej instancji (T-719/13).